

kan nu ikke forstaae Forslaget fra Fleertallet anderledes, end at, naar der bliver Spørgsmaal om Afløsning, saa skal hele Matriculnummeret taxeres, og den Sum, der da udfindes som tilkommende Statskassen, skal fra den Tid forrentes. Forslaget kan efter min Mening ikke forstaaes anderledes, og det vil vistnok ogsaa blive forstaaet saaledes, hvis det skal anvendes med Hensyn til Værdien. Men naar nu den Mand med de 10 Tdr. Land har faaet fastsat, hvormed han skal svare til Statskassen, skal han da forrente hele denne Capital fra den Dag, Taxationen finder Sted? Dette vilde dog blive meget betydeligt. Sæt nu, at Statskassens Andeel af Gevinsten paa disse 10 Tdr. Land bliver blot een Rigsdaler pr. Quadratalen, saa er det dog en overordentlig stor Sum — det vil jo blive en Sum paa omtrent 140,000 Rd. — og dersom man vil nedsette det betydeligt, til det Halve, saa bliver det dog alligevel en efter vore Forhold overordentlig stor Sum. Men en Forrentning af en saadan Capital bliver i og for sig allerede en Kjøbesum, fordi Eieren saaledes ikke kan blive af med Grunden til Bebyggelse. Jeg mener derfor, at naar man vil regulere dette Forhold med Billighed, saa skal man lade Forrentningen staae hen indtil den Tid, da Grundene indtages til Bebyggelse, thi før kan det neppe siges, at Grundeieren faaer nogen reel Nytte af Grunden. Dertil kommer nu rigtignok den vanskelige Omstændighed, at Capitalens Hensænd er indskrænket til 1880, og dette er et saa nærliggende Tidsrum, at Terrainet da paa ingen Maade kan være bebygget. — En Følge af den Betragtningssmaade, som jeg har fremsat, er, at det forekommer mig uundværdigt at indskrænke Taxationens Værdighed til 5 Aar, og det forekommer mig ligesaa urigtigt efter disse forhold 5 Aars Forløb at gjøre Regjeringens Fordring paa Andeel i Værdiforøgelsen ubegrændset. Jeg seer vel, at der i § 2 tales om en Omtaxation, som kan finde Sted, og hvorefter Prioriteten i den større Eiendom kan blive deelt i flere mindre; men dette vil neppe have nogen betydelig Indflydelse. Jeg maa her tillige gjøre den Bemærkning, at den Bestemmelse, der forekommer i § 2 med Hensyn til Omtaxationen, ikke er forstaaelig

for mig. Der siges, at den kan foretages, naar Magistraten har billiget Uparcelleringen; men saavidt mig bekjendt eksisterer der ikke nogen Lovbestemmelse for, at en Uparcellering i Kjøbenhavn eller dens Forstæder skal approberes af Magistraten for at være gyldig. En ganske anden Ting er det, at man, for at kunne opsføre Bygninger paa en Parcel, skal have underskrevet sig et vist Estersyn for, at Grunden er passende til at bebygges. Jeg troer derfor, at det vel kunde behøves, om det ærede Udvalg nærmere forklarede denne Sætning. De Herrer, som mene, at Statsborgerne altid bør have fri Adgang til Domstolene, ville vistnok være enige med mig i, at et Forslag som det, jeg har stillet, ikke kan Andet end være berettiget, og det er nærmest med Hensyn til dette Forslag, jeg har taget Ordet. Men dette Forslag er ikke stillet af mig uden som et Nødanker. Jeg vil stemme for det Mindretalsforslag, som det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Jacob Jensen) har stillet, og dersom det forkastes, vil jeg stemme for det Mindretalsforslag, som den ærede Ordfører har stillet. Det er kun som en Hjælp til at forebygge den Ubillighed, der vilde følge af Loven, at jeg har stillet mit Forslag.

Krigsministeren: Da Regjeringen forelagde Udkast til Lov om Nedlæggelse af en Deel af Kjøbenhavns Fæstningsværker paa Sjælland samt Afløsning af de ved Demarcationslinien paalagte Indskrænkninger, gif den ud fra, at der var en meget stor Trang tilstede til at faae Kjøbenhavns Fæstningsværker nedlagte og idetmindste for en Deel overlade til Bebyggelse. Der er siden den Tid fremkommet megen Tvivl i saa Henseende. Det er blevet gjort gjældende, at der allerede var en Mængde disponible Byggegrunde, Staten tilhørende, baade indenfor og udenfor Fæstningsværkerne, som ogsaa meget betydelige Byggegrunde, tilhørende Private indenfor Demarcationslinien, at der altsaa ikke var nogen særdeles Trang tilstede til at faae Fæstningsværkerne nedlagte og den Grund, hvorpaa de ligge, bebygget. Det er dette Hensyn, som især har gjort sig gjældende hos Regjeringen, idet den har troet at burde tiltræde Fleertallets Forslag,